

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ.

Α

Ἀποκάλυψ'ια, ἰν. θηλ. = ἰπο-
κάλυψ'ις.

Ἀσιστέντ'ια, ἰν. θηλ. (Λατ. as-
sistentia) παράστασις, τὸ πα-
ρίστασθαι.

Β

Βездонный, αλ, ρε. ἐπιθ. ἀπύθ-
μενος, ἀπείρως βαθύς, ἄ-
βυσσος.

Βεζοπάσνω. ἐπιρ. = βεζεΐδνω.

Βεζπέчный, αλ, ρε. ἐπιθ. ἀμέ-
ριμνος, ἀρρόντιστος, ἀδιά-
φορος. 2) ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.

Βεζποκόйный, αλ, ρε. ἐπιθ. ἀν-
ήσυχος, ἐνοχλημένος.

Βεζποκόйство, α. οὐδ. ἀνησυ-
χία, στενοχωρία. ἐνόχλησις.

Βεζποкою, ἰν. ῥ. ἐνοχλῶ, σε-

νοχωρῶ.

Βερεγѣсь, жѣсь, αλ. ῥ. = χρανί-
σα = βлюдѣса.

Βέρзый, αλ, ρε. ἐπιθ. (Σερβ.)
= бѣрзый.

Βλαгодѣ, ἰ. θηλ. (; Σερβ.) ἱ-
σως = благагоудѣ, ἡ πλοῦτος,
ὑπάρχοντα.

Βλεсті, стѣнь. ῥ. ἀστράπτω,
στίλβω, ἀκτινοβολῶ. = вли-
стаю.

Βλίзкій, αλ, ρε. ἐπιθ. = влі-
жній.

Βλίзкω. ἐπιρ. = влізз.

Βοгомόлец, αλ. ἄρσ. ὁ συνε-
χῶς προσευχόμενος πρὸς τὸν
θεὸν, θρησκός, εὐχέτης. καὶ
= τῷ ἐπομ.

Βοгомолъ, α. ἄρσ. (257) = τῷ
προηγ.

Βορέй, έα. ἄρσ. (έλλ.) βορέας
(άνεμος).

Βρανію, ἰν. ῥ. μαλόνω (τινά),
ἐπιπλήττω. Смет. вранію, ἰν.